

POSTANOWIENIE

Dnia 8 czerwca 2018 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Patrycja Baranowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 8 czerwca 2018 roku w S.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółki akcyjnej w G.

przeciwko M. W.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Koszalinie z dnia 15 lutego 2018 roku, sygn. akt V GNc 530/11

I. odrzuca zażalenie na pkt 1 postanowienia,

II. oddala zażalenie w pozostałym zakresie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 15 lutego 2018 roku Sąd Rejonowy w Koszalinie w pkt 1. odrzucił wniosek pozwanego o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty, zaś w pkt 2. odrzucił sprzeciw pozwanego od nakazu zapłaty.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że pozwany pismem z 6 grudnia 2017 roku wniósł o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z 3 marca 2011 roku (sygn. akt V GNc 530/11) podnosząc, że nie posiadał wiedzy o toczącym się postępowaniu albowiem odpis nakazu zapłaty został odebrany przez ojca, z którym nie utrzymywał kontaktu. Nadto pozwany oświadczył, że w marcu 2011 roku nie mieszkał pod adresem: (...)-(...) Ś., (...)(...).

Sąd Rejonowy powołał art. 502 §1 k.p.c., zgodnie z którym termin do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty wynosi dwa tygodnie od daty doręczenia nakazu zapłaty.

W myśl art. 168 §1 k.p.c. jeżeli strona nie dokonała w terminie czynności procesowej bez swojej winy, sąd na jej wniosek postanowi przywrócenie terminu. Zgodnie zaś z art. 169 §1 k.p.c. pismo z wnioskiem o przywrócenie terminu wnosi się do sądu, w którym czynność miała być dokonana, w ciągu tygodnia od czasu ustania przyczyny uchybienia terminu. Przy czym, po upływie roku od uchybionego terminu, jego przywrócenie jest dopuszczalne tylko w wypadkach wyjątkowych (art. 169 §4 k.p.c.).

Sąd wskazał, że pozwany w dniu 7 grudnia 2017 roku wniósł o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty. W odpowiedzi na zarządzenie pozwany poinformował, iż o wydanym w sprawie nakazie zapłaty dowiedział się 18 lipca 2017 roku.

Sąd uznał, że w świetle powyższego uznać należało, że wniosek o przywrócenie terminu został wniesiony po upływie terminu określonego w art. 169 §1 k.p.c..

Sąd dokonał więc odrzucenia wniosku o przywrócenie terminu jako spóźnionego na podstawie art. 171 k.p.c. (pkt 1 postanowienia).

Powołując się na art. 504 §1 k.p.c. Sąd w pkt 2 postanowienia odrzucił sprzeciw jako złożony po upływie terminu wynikającego z art. 502 §1 k.p.c..

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł pozwany, zaskarżając je w całości i wnosząc o jego uchylenie.

Żalący się powołał się na art. 505³⁶ §1 k.p.c.. Wskazał, że nie zna treści pozwu i nakazu zapłaty oraz, że nie dano mu szansy obrony.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie na postanowienie w przedmiocie odrzucenia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty jako niedopuszczalne podlega odrzuceniu. Z kolei zażalenie na postanowienie w przedmiocie odrzucenia sprzeciwu okazało się niezasadne.

Przede wszystkim zważyć należało, iż pozwany wyraźnie zaznaczył, iż zakresem zażalenia obejmuje całość postanowienia Sądu Rejonowego. Skarżący zakwestionował będące podstawą odrzucenia sprzeciwu, postanowienie odrzucające jego wniosek o przywrócenie terminu do jego wniesienia. W doktrynie i orzecznictwie ugruntowanym jest pogląd, że postanowienie o odrzuceniu wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu nie jest postanowieniem kończącym postępowania w sprawie i jego kontrola odbywać się może jedynie w ramach postępowania wywołanego wniesieniem środka zaskarżenia na postanowienie o odrzuceniu sprzeciwu na podstawie art. 380 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2002 r., sygn. akt II CZ 109/02, LEX nr 75273). W związku z tym, że skarżący jednoznacznie wskazał, iż zaskarża postanowienie w całości, zażalenie na postanowienie w przedmiocie odrzucenia wniosku o przywrócenie terminu należało odrzucić na podstawie art. 383 w zw. z art. z art. 397 § 3 k.p.c.

Odnosząc się do zaskarżonego postanowienia o odrzuceniu sprzeciwu Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, iż skarżący kwestionuje będące podstawą odrzucenia zażalenia, postanowienie odrzucające wniosek o przywrócenie terminu do jego wniesienia. Nie ulega wątpliwości, iż pozwany wniósł sprzeciw po terminie i jako taki podlegał on odrzuceniu. Zdaniem Sądu Odwoławczego, choć pozwany nie sformułował jednoznacznie wniosku o rozpoznanie postanowienia w przedmiocie odrzucenia wniosku o przywrócenie terminu (art. 380 k.p.c.) to wolę taką należy wyinterpretować z treści zażalenia.

Jak stanowi art. 169 § 1 k.p.c. pismo z wnioskiem o przywrócenie terminu wnosi się do sądu, w którym czynność miała być dokonana, w ciągu tygodnia od czasu ustania przyczyny uchybienia terminu. Zgodnie z art. 171 k.p.c. spóźniony lub z mocy ustawy niedopuszczalny wniosek o przywrócenie terminu sąd odrzuca.

W ocenie Sądu Okręgowego za dzień, w którym ustała przyczyna uchybienia terminu do wniesienia sprzeciwu należy uznać dzień, w którym strona miała rzeczywistą możliwość wniesienia tegoż środka zaskarżenia tj. uzyskała wiedzę o wydanym tytule egzekucyjnym. W niniejszej sprawie, zdaniem pozwanego, przeszkodą było niedoręczenie przez ojca pozwanego przesyłki pocztowej, zawierającej wydany przeciwko pozwanemu nakaz zapłaty. Sam pozwany wprost jednakże przyznał, iż o wydanym nakazie dowiedziała się w lipcu 2017 roku, a wniosek o przywrócenie terminu złożył dopiero w grudniu.

Poza tym należy mieć na uwadze również powołaną przez Sąd Rejonowy regulację zawartą w art. 169 §4 k.p.c..

Zauważyć należy, że powoływany przez pozwanego przepis art. 505³⁶ §1 k.p.c. ma zastosowanie w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Zgodnie natomiast a art. 505 §1 k.p.c. w razie prawidłowego wniesienia sprzeciwu nakaz zapłaty traci moc, a przewodniczący wyznacza rozprawę i zarządza doręczenie powodowi sprzeciwu razem z wezwaniem na rozprawę.

W przedmiotowej sprawie nie doszło do prawidłowego wniesienia sprzeciwu, w związku z czym nakaz zapłaty nadal pozostaje w mocy.

Sąd też Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., oddalił wniesione zażalenie na postanowienie w przedmiocie odrzucenia sprzeciwu, jako bezzasadne.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...),
4. (...)